

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

24. Dies Decemb. Quantire fecit Deus; ex his, quæ pro te factus est,
aguosce.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

non tamen te laudes ; quia tibi benefecit. Quia,
Qui sese laudat, Christi se munere fraudat.

24. DIES DECEMB.

Quanti te fecit Deus ; ex his, quæ pro te factus est,
 agnosce. *Bern. serm. 1. de Epiph.*

Iter in Beth-
 leem.

I. **S**I dubites, ô homo, quanti te
 Deus fecit ! vide, quid Dei Fi-
 lius pro te sit factus ? A novem
 mensibus, in utero Matris pro te homo factus, cras
 item pro te apparebit homo natus. Tandem aliquan-
 do post diuturnam tot annorum, lustrorum, Olympi-
 adum, sæculorum expectationem ; post tot captivo-
 rum è limbo ejulatus ; Patriarcharum suspiria ; Pro-
 phetarum vaticinia, cœli clamores : terræ gemitus ;
 adest nobis, singulari Dei Præpotentis beneficio dies
 ille expectatissimus, antiquæ legis ultimus, novæ pri-
 mus ; dies ad quem aspirantes, jam tot annis, & men-
 sibus ; tot diebus, ac noctibus, irrequieto, ac indefesso
 studio, & labore gemimus. Adest dies plenitudinis
 temporis ; ad quem quasi ad horæ unius integritatem,
 & complementum, singula momenta in dextram, fini-
 stramque partem, per singulos gradus jaçtabantur ; ad
 quem ; quasi ad centrum mundani horologii ponde-
 ra indefatigabili motu ferebantur. Et Sol ipse die-
 rum, atque annorum parens, eosdem cursus iterum,
 iterumque repetebat : si fortè tandem aliquando ma-
 jorem illum solem aspiceret, qui tempora novit &
 momenta, eaque habet in sua potestate. Circà quem,
 quasi cardinem versantur omnes dies sæculi, & qui
 eum præcesserunt, & qui deinceps secuti sunt, & qui
 porro orientur, & occident in omnes annos conse-
 quen-

quentes. Est dies mundi criticus, atque decretorius :
Mundi jam penè animam agentis, ut ab Auctore suo
reparetur ; & statum meliorem, atque adeò floren-
tissimum restauretur.

II. Imò, dies placabilis Domini : quo cogitans
cogitationes pacis, & non afflictionis ; mundum ta-
citis clamoribus invocantem, Sanctos omnes dico ; in-
primisque B. Virginem, cum universitate creatura-
rum exaudivit. O quanta hîc mysteria ! Deum fieri
hominem ; nasci ex Virgine, in stabulo ; jacere in præ-
sepio ; involvi pannis ; fugere ubera. Ut immentia hæc
cælorum, terrarumque moles è nihilo produceretur ;
eum quo acquireret statum, quem cernimus, meritò
admiramur. Ut decem mundorum millia huic paria,
aut etiam majora, & præstantiora procreentur ; quid
opus tunc fuit, aut necessarium foret, præter nudum,
ac simplicem consensum Divinæ Voluntatis ? At effi-
cere ; ut tantus, tamque potens Artifex, sit verus Deus,
& Homo : ut Virgo, sit Mater ; & Mater, sit Virgo : ut,
qui ab æterno est genitus, verè gignatur in tempore :
ut is, qui tantâ simplicitate est ; ut ejus essentia, existen-
tia, subsistentia, substantia, natura unum sint ; sit verè
compositus ex duabus naturis in una numero perso-
na, conjunctis : rursus ; ut una mulier fiat eodem mo-
mento, Dei Filia, Sponsa, Parens : id demùm opus
magnum ; ipsis quoque cælitibus admirabile, ac planè
Divinum est. O Virgo inclyta ! quæ jam cum tuo
Sponso occupas Bethleem suburbia, utpotè partui
proxima, speciosa facta es, & suaviss in deliciis tuis ; ex
quo gaudium Angelorum, & delicias humani gene-
ris possidere incepisti : quàm gloriosa dicta sunt de te,
civitas Dei, ex quâ homo, & homo ; sed Homo-Deus ;

homo Redemptor, & homo redemptus ; homo victus, & homo captivus, receptus est in te.

III. Sed & tu Anima comitare Virginem, quam cum sacro partu euntem comitantur plus quam duodecim legiones Angelorum. Nam tibi jam inculco illud Paulinum ; ut, quæ sursum sunt, quæras ; sed non quæ super terram. Nam cæli Dominus inclinavit caelos, & descendit ad terras ; ut quærat ubi, qui est caput nostrum, caput suum reclinet. Age igitur, ab ætheris palatio, ad paupertinam casam ; à stellis, ad paleas ; à lunâ, ad Virginem, quæ est pulchra, ut luna ; ab Angelis, ad jumenta ; à Divinâ Numinis tui formâ, ad humanam Christi speciem delabere. Age & collige Bethleemiticæ specus paleas ; super quas, ô qualis ! ô quam radians ! ô quam flammans carbunculus jacet ! jam tota spelunca, ut olim Sinai montis vertex, ardet ; & ex mediis flammis, leges Amoris dicat, Deus Amoris. Infans nudus, & inermis exarmabit illic potestates tenebrarum. Ille parvus, immensi Amoris Deus, vix natus infans ; non manus quæ fasciis ligantur, sed oculos suos expedit ad corda omnium hominum vulneranda. Ab arcu superciliorum suorum, radiantis luminis tela passim evibrat. Nec mirum, aspiciendo vulnerat, & videri, est tangi. Tela eius, ipsi oculorum sunt radii. Quid igitur mirum ? si ferit, cum videt ; cum ferire, sit videre ? Tua, ô Christe, Pulchritudo ! tua est contra me Fortitudo. Tuâ facie nihil non facis, dum eâ, in omnibus accendis faces. Es toto inermis corpore, & tamen, vel sic me toto lædis pectore. Vel unicum tuum ad me verbum, est mihi pro corde amoris telum.

Via magna est herbis ; Christi sed maxima verbis.

25. DIES